

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Epicedium Toti Argentoratensi Reipub. luctuosissimum,
Viri depatria, Civibus, AEgrotis Optime meriti,
Experientissimi et Clarissimi, DN. Danielis Dinckelii, Phil.
et Medicinae Doctoris Et Practici ...**

Dannhauer, Johann Conrad

[Straßburg], 1634

[Fließtext]

[urn:nbn:de:bsz:31-136828](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-136828)

E P I C E D I U M

Antiphon seu responsum in obitu

TOTI ARGENTORATENSI REIPUB.
luctuosissimum,

VIRI de patria, Civibus, Aegrotis Optimè meriti, Experientissimi & Clarissimi,

DN. DANIELIS DINCKELII, PHIL.
ET MEDICINÆ DOCTORIS ET PRACTICI
FELICISSIMI, ANIMÆ SUÆ COMPAGIBUS BEATIS-

simè soluti XI. Januarij A. MDCCXXXIV.

QUO

*Ad Cygnum perquam piè defuncti carmen mortis pralutorium,
respondet*

FACTORI & AFFINI optimè de se privatim merito

Job. Conradus Dannhaver SS. Theol. Prof. Publ.

DEbita nature cupimus, sed solvere NONDUM:
Novimus, at NONDUM stat voluisse diem:
Auras captamus caelestes, dummodo NONDUM.
Vesantum, vetus ò noster Adame, caput!
Finem ærumnarum speramus, dummodo NONDUM;
Si NONDUM, quisquis esse beatus avet.
Carcere in hoc animæ luctamur, dummodo NONDUM
Præsidio liceat libertate frui.
DINCKELI pestis rabidæ, pulcherrima pestis
Hactenus, & mortis mors, luis alma lues:
Quis tibi erat sensus, cum tot de morte triumphos
Hactenus egisti, quis tibi sensus erat?

Defuncti

Non fictis, sed suis verbis.

Christe mea vita lux, dux, petra, portus, asylum,
Spes, tutela, salus, præsidiumque thronus,
Hoc quia mole moror, peccato pressus in orbe
Hospes, mens superas poscit anhelat domos.
Sit crux alma tuus vita panacea, triumphus
Lucta: dolor risus: ludibriumque decus:
Scipio crux: requies monumentum: Neclat olympi
Fellu acetosi potus: amaror amor:
Mors tua norma mea: surgam quia surgu & ipse;
Labe mea moreris, sed uoce vivo tua,

Responso.

EHEU! DINCKELI cygnus parce susurro,
NONDUM debebas esse, quod esse cupis:
NONDUM debebas non esse, ut vivere posses.
Ægrotum vincit sed tua PETRA preces.
Lux tua, Duxque tuus vincunt ignobile NONDUM,
Quod caro suggereret, vellet homoque vetus.
Hospita terra vale, peccati labere moles.
Tu, quas polcebas incolere habeque domos.
Qui panacea fuit vivo, comitatur euntem
Sanguis: jam Christi ludibriumque decus est:
Scipio crux: requies monumentum: Neclat olympi
Fellu acetosi potus: amaror amor.
Mors Christi norma una tuæ, norma unica nostræ,
Æternum Christi de nece vive tui.

ULTIMUS HALITUS,

*Iterum calidissimâ pietate ab ipso Defuncto
emissus.*

Typis JOHANNIS GEORGII SIMONIS.

Christe tibi vixi, morior tibi Christe, fidelem
O animam celo suscipe, conde, bea.

Responso.

O bene & ò factum rectè! cum favore reddis
Servatori animam, quam dedit ille pius.

EPITAPHIUM

*Solatio divinum, itidem è venâ Dn. Defuncti
fluens.*

Marmore cur alii tumulentur, forte viator
Et mea gleba tegat vilior ossa, rogas?
Nulla renascentis germinat a promit lumina.
Sic ego terrenam resoluta corpore molem
Exuo, cælitium surgat ut apta choro.

Responso.

Ergò querela tace: jam mæsta quiesce querela,
A que SALE atque VIRO dicta qui esce domus:
Et da putrescat, quem vis in honore renalci,
Cælitium purus surgat ut ille choro.

SOLATIUM

JOH. CONR. DANNHAWERI

Ad

Experientis. & Claris. Dn. Doctorem

JOH. RUDOLPHUM SALTZMAN-
NUM PROFESSOREM CELEBERRIMUM, ARCHIA-
trum meritissimum. Decanum spectabilem, Patronum &
Affinem honoratissimum

EX HIERONYMO

Ad Paulam super obitu Blasille.

CUR dolemus quenquam mortuum? an ad hoc nati sumus, ut
maneamus æterni? Abraham, Moses, Esaius, Petrus, Jacobus,
Johannes, Paulus electionis vas, & super omnia Filius Dei moritur: &
nos indignamur aliquem exire de corpore, qui ad hoc forsân raptus est,
ne malitia mutaret intellectum ejus? lugeatur mortuus, sed ille,
quem gehenna suscipit, quem tartarus devorat, in cuius panam æter-
num ignis astat. Nos, quorum exitum angelorum turba comitatur,
quibus obviam Christus occurrit, gravemur magis si diutius in taber-
naculo isto mortui habitemus.

E P I C E D I U M

Nunquam seu responforium in obitum

TOTI ARGENTORATENSI REIPUB.
luctuosissimum,

VIRI de patria, Civibus, Aegrotis Optimè meriti, Experientissimi & Clarissimi,

DN. DANIELIS DINCKELII, PHIL.

ET MEDICINÆ DOCTORIS ET PRACTICI

FELICISSIMI, ANIMÆ SUÆ COMPAGIBUS BEATIS-

simè soluti XI. Januarij A. MDCCXXXIV.

QUO

*Ad Cygnaum perquam piè defuncti carmen mortis praluforium,
respondet*

FAUTORI & AFFINI optimè de se privatim merito

Job. Conradus Dannbavver SS. Theol. Prof. Publ.

De bita nature cupimus, sed solvere NONDUM:
Novimus, at NONDUM stat voluisse diem:
Auras captamus caelestes, dummodo NONDUM.
Vesānum, vetus o noster Adame, caput!
Finem ærumnarum spiramus, dummodo NONDUM;
Si NONDUM, quisquis esse beatus avet.
Carcere in hoc animæ luctamur, dummodo NONDUM
Præsidio liceat libertiore frui.
DINCKELI pestis tabida, pulcherrima pestis
Hactenus, & mortis mors, luis alma lues:
Quis tibi erat sensus, cum tot de morte triumphos
Hactenus egisti, quis tibi sensus erat?

DEFUNCTUS
Non fictis, sed suis verbis.

Christe tibi vixi, morior tibi Christe, fidelem
O animam celo suscipe, conde, bea.

Responso.

O bene & o factum rectè! cum fœnore reddis
Servatori animam, quam dedit ille prius.

EPITAPHIUM

*Solatio divinum, itidem è venâ Dn. Defuncti
fluens.*

Marmor cur alii tumulentur, sorte viator
Et mea gleba tegar vilior esca, rogas?
Nulla renascens in germine promit humus.
Sic ego terrenam resoluta corpore molem
Sic ego terrenam resoluta corpore molem

Hactenus egisti, quis tibi sensus erat?

Non fictis, sed suis verbis.

Christe mea vita lux, dux, petra, portus, asylum,
Spes, antela, salus, presidiumque thronus,
Hoc quia mole moror, peccato pressus in orbe
Hospes, mens superas poscit anhela domos.
Sit cernor alma tuus vita panacea, triumphus
Lucta: dolor risus: ludibriumque decus:
Scipio crux: requies monumentum: Nectar olympi
Fellus acerosi potus: amaror amor:
Mors tua norma mea: surgam quia surgis & ipse,
Labe mea moreris, sed nece viva tua.

Responsio.

Eheu! DINCHELI cygno parce susurro,
Nondum debebas esse, quod esse cupis:
Nondum debebas non esse, ut vivere posses.
Aegrorum vincit sed tua PETRA preces.
Lux tua, Duxque tuus vincunt ignobile Nondum,
Quod caro suggereret, vellet homoque vetus.
Hospita terra vale, peccati labere moles.
Tu, quas polcebas incole habeque domos.
Qui panacea fuit vivo, comitatur euntem
Sanguis: jam Christi ludibrium decus est:
Scipio crux: requies monumentum: Nectar olympi
Fellus acerosi potus: amaror amor.
Mors Christi norma una tuæ, norma unica nostræ,
Æternum Christi de nece vive tui.

ULTIMUS HALITUS,

*Iterum calidissima pietate ab ipso Defuncto
emissus.*

Typis JOHANNIS GEORGII SIMONIS.

Marmore cur alii tumultentur, sorte viator
Et mea gleba tegat vilior esse, rogas?
Nulla renascentis germina promit humus.
Sic ego terrenam resoluta corpore molem
Exuo, cœlituum surgat ut apta choro.

Responsio.

Ergo querela tace: jam mœsta quiesce querela,
Aque SALT atque VIRO dicta quiesce domus:
Et da putrescat, quem vis in honore renasci,
Cœlituum purus surgat ut ille choro.

SOLATIUM

JOH. CONR. DANNHAWERI

Ad

Experientiss. & Clariss. Dn. Doctorem

JOH. RUDOLPHUM SALTZMAN-
NUM PROFESSOREM CELEBRISSIMUM, ARCHIA-
trum meritissimum, Decanum spectabilem, Patronum &
Affinem honoratissimum

EX HIERONYMO

Ad Paulam super obitu Blasilla.

Cur dolemus quenquam mortuum? an ad hoc nati sumus, ut
maneamus aeterni? Abraham, Moses, Esaias, Petrus, Jacobus,
Johannes, Paulus electionis vas, & super omnia Filius Dei moritur: &
nos indignamur aliquem exire de corpore, qui ad hoc forsitan raptus est,
ne malitia mutaret intellectum ejus? lugeatur mortuus, sed ille,
quem gehenna suscipit, quem tartarus devorat, in cuius panam aeternus
ignis astat. Nos, quorum exitum angelorum turba comitatur,
quibus obviam Christus occurrit, gravemur magis, si diutius in taber-
naculo ista mortis habitemus.

